

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **MIJAMA, s. r. o.**, se sídlem Kladenská 683/72, Buštěhrad, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**, se sídlem Pod sídlištěm 1800/9, Praha 8, **za účasti osoby zúčastněné na řízení:** AgroZZN, a. s., se sídlem V Lubnici 2333, Rakovník, zast. JUDr. Erikou Neumannovou, advokátkou se sídlem Marie Cibulkové 356/34, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2018, č. j. 46 A 123/2015 – 54, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 15. 4. 2015, sp. zn. OR-285/2014-203, Katastrální úřad pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Kladno, nevyhověl nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu, neboť se dle katastrálního úřadu nejednalo o chybu v katastrálním operátu ve smyslu § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), v relevantním znění. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 8. 2015, č. j. ZKI PR-O-60/548/2015-12, zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

[2] Žalobce následně podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného u Krajského soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 29. 1. 2018, č. j. 46 A 123/2015 – 54, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný (stěžovatel) poté podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňoval tím, že v daném případě je vázán právním názorem vysloveným Krajským soudem v Praze v odůvodnění rozsudku a vzhledem k závaznosti a vykonatelnosti rozsudku je stěžovatel povinen znovu provést odvolací řízení a rozhodnout ve věci opravy chyby, což je dle něj zcela v rozporu s platnou právní úpravou. Navíc vzhledem k nesrozumitelnosti napadeného rozsudku stěžovateli není zřejmé, jak by měl ve věci postupovat. Dle stěžovatele by přiznáním odkladného účinku nebylo dotčeno právo žalobce jako vlastníka pozemku. Přiznání

odkladného účinku není zcela jisté ani v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem, neboť žalobce jako vlastník pozemku a osoba zúčastněná na řízení jako vlastník stavby na cizím pozemku uzavřeli na základě soudních řízení dohodu o užívání stavby na pozemku, který je předmětem sporu. Dle stěžovatele by nepřiznání odkladného účinku mohlo vést spíše k rozporu s veřejným zájmem na dodržování právních předpisů při provádění zásahů do katastrálního operátu.

[5] Žalobce ani osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřili.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze žalobě přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení důvodů přednesených stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou naplněny.

[8] Správní soudnictví obecně slouží zejména k ochraně veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.). Podle § 73 odst. 1 s. ř. s. nemá podání žaloby odkladný účinek, pokud zákon nestanoví jinak. Kasační stížnost, jako mimořádný opravný prostředek, směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí krajského soudu a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je rozhodnutí krajského soudu závazné a nezměnitelné. Přiznání odkladného účinku je institutem výjimečným, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 – 115).

[9] Institutem odkladného účinku má být docíleno, aby ve správním soudnictví v řízeních o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů či v řízeních o kasačních stížnostech proti rozhodnutím krajských soudů, v nichž se přezkoumávají pravomocná (a tedy zásadně vykonatelná) rozhodnutí, bylo možno výjimečně docílit, aby po dobu soudního přezkumu napadené rozhodnutí nebylo vykonatelné, resp. nezakládalo jiné právní následky.

[10] Při použití § 73 s. ř. s. na podmínky, za kterých lze přiznat kasační stížnosti odkladný účinek, je třeba vycházet z toho, že vedle formální podmínky, kterou je existence návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí být splněny další tři materiální předpoklady: i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, ii) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, iii) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Poskytnutím legitimace k podání kasační stížnosti správnímu orgánu zákonodárce vyjádřil zájem na jednotě a zákonnosti rozhodování krajských soudů ve správním soudnictví. Institut odkladného účinku má primárně poskytovat ochranu žalobci před

pokračování

výkonem napadeného rozhodnutí. V zájmu zachování zásady rovnosti v řízení před soudem nelze ani správnímu orgánu odepřít právo domáhat se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Vznik nepoměrně větší újmy na straně správního orgánu však bude z logiky věci mnohem méně častý než na straně žalobce. Návrh stěžovatele, který je správním orgánem, je třeba hodnotit i ve světle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS (byť k částečně odlišné právní úpravě), v němž rozšířený senát příkladmo uvádí jako relevantní situaci pro udělení odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného správního orgánu případy vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi či udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku.

[12] I za současné právní úpravy dospěl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, k závěru, že kasační stížnosti žalovaného může být odkladný účinek přiznán jen výjimečně, *„kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinků vznikne jiným osobám, a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem“*. Zároveň ve výroku I. tohoto usnesení rozšířený senát konstatoval, že *„[h]rozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti“*; je tomu tak proto, že tato *„[o]btížně řešitelná procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu. Dodržení závazného právního názoru a v tomto důsledku pouhá hrozba existence dvou rozhodnutí ve stejné věci, včetně dvou protichůdných hmotněprávních rozhodnutí, nemůže proto pro žalovaného bez dalšího představovat újmu dosahující intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku. [...] Považovala – li by se pouhá hrozba existence dvou odlišných rozhodnutí sama o sobě za újmu, musel by být odkladný účinek přiznáván téměř ke každé žádosti správního orgánu, jehož rozhodnutí bylo krajským soudem zrušeno. Tento postup by odporoval shora popsanému smyslu a účelu zákonné úpravy a mohl by vést i k nerovnosti stran, tj. k porušení § 36 odst. 1 s. ř. s.“*.

[13] Stěžovatel jakožto důvod pro přiznání odkladného účinku uvádí pouze nesouhlas se závazným právním názorem krajského soudu. Má také za to, že rozsudek krajského soudu je nesrozumitelný, a není mu zřejmé, jak má podle něj v řízení dále postupovat. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že otázka správnosti závazného právního názoru krajského soudu není kritériem pro přiznání odkladného účinku a bude předmětem až meritorního posouzení. Pokud se stěžovatel dovolává komplikací, které spatřuje v obtížném výkladu napadeného rozsudku, je nutné odkázat na již citované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, podle kterého *„obtížně řešitelná procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu“*.

[14] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud uzavírá, že zde není naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, tedy vznik újmy na straně stěžovatele spočívající v ohrožení důležitého veřejného zájmu. Nebylo již tedy třeba zkoumat podmínky další, s nimiž by tato podmínka musela být naplněna kumulativně.

[15] Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 23. března 2018

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu